CE VOR?

de ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO

Lumea aceea a fericiților, cari stau să reflecteze la frumusețile naturii la Sinaia și în locuri asemănătoare, sunt de sigur și ei îndreptățiți să se bucure de viață, câtă vreme prin vorbe nesocotite, prin parc, cafenele hoteluri, nu ating interese superioare de Stat.

Până la intrarea României în războiu, fiecare putea să aibă orice părere; dela intrarea în acțiune, nu este decât un comandament: *Patria;* a te bucura de o eventuală victorie a acelora cari sunt în cărdășie cu dușmanii țării, este un act ce nu se poate califica decât în termenii cei mai drastici.

Cum, oștile române stau piept la piept cu vrășmașii; soldatul român caută a reconstitui hotarele și a ne salva onoarea, pe când doamne, domnișoare, bărbați, din fericire foarte puțini la number, cari ar trebui să fie la muncă, oriunde pentru țară, să spună în gura mare că așteaptă mântuirea dela acei cari astăzi s'au pus alături de cei mai fioroși dușmani ai noștri ? Cum, un război se poartă cu Crucea în mână ca în timpul lui Ștefan-cel-Sfânt, suntem chemați noi, Românii pui de lei, fii de creștini, apărători deapururi ai credinței străbune, ai ortodoxismului nostru, să luptăm pentru distrugerea păgânilor cari au ars altare, au pângărit icoane, au distrus biserici, au spânzurat preoți, ne-au smuls pământurile scumpe din Basarabia și Bucovina și noi, stând la aerul curat al Carpaților, leagăne de creștinism, să așteptăm victoria acelora cari nu trebue nicicând să stea alături de pângăritorii Crucii lui Hristos ?

Așa ceva este intolerabil, ne atinge în ființa noastră, ne sdruncină ca o renegare, ca o pălmuire a tradițiilor noastre. Am auzit spre pildă, pe unii cu mintea rătăcită și înstrăinați de neam spunând: „Noi nu credem în aceste victorii și așteptăm ultima oră". Care oră, aceea a dezastrului neamului nostru?

Care oră alta, decât aceea în care Conducătorul cu oastea, în sunete de clopote ,cu popor în genunchi, sărutând țărâna, în tropote de cai va intra în Chișinău, în Cernăuți, în toate părțile locuite de Români? Acesta este ceasul ce-l doresc toți, din coliba țăranului la Palatul Regelui.

Voi, câțiva rătăciți, cari vă îmbrăcați ca la Londra, cu toate că aproape niciunul nu aveți cunoștințe pe acele meleaguri, voi, înstrăinați prin snobism, vă excludeți singuri din obștea românească, una și indivizibilă, ce trăește astăzi clipe ce vor fi cântate în legende, poezii, slăvite prin rugăciuni, transmise ca comori neprețuite din tată în fiu, iar de noi se va spune: Sunt cei ce au trăit ca să vadă despicându-se împărăția lui Petru-cel-Mare, pentru că domnea în nelegiuiri *și în pângărirea legilor Domnului.*

Asta este marea învățătură a clipei. Sunt legi ce nici oamenii, nici popoarele, oricât de mari er fi, nu le pot nesocoti. Ordinea morală reapare strălucitoare, restaurată și prin vitejia oștilor române.

Prin acțiunea militară de astăzi, *generalul Antonescu ne-a învrednicit și pe noi să înscriem cu cinste numele de Român într'una dintre cele mai mari pagini din istoria omenirii.*

BOLI SOCIALE

COMUNISMUL

Publicarea studiului asupra *„Legiferării în regiunile totalitare"*, în „Universul" dela 5 și 6 Iunie a. c. mi-a adus mai multe scrisori; în unele sunt întrebat de ce am evitat regimul comunist, care ar fi și el un sistem de guvernare totalitar.

Răspund că l-am omis intenționat, pentru că socot modul de conducere din U.R.S.S., nu ca un regim politic în sensul științific al acestei expresiuni, dar ca o adevărată boală socială, o psichosă datorită complectei deformări a principiilor conducătoare admise în regimurile totalitare. Este pur și simplu o *cangrenă*, după diagnoza ce-i pune acum de curând, într'un articol de ziar, d. Alexandru Vaida Voevod.

Intr'adevăr, pe când în regimurile politice totalitare, fascism, hitlerism sau uniune națională, se tinde prin nivelarea bogățiilor în raport cu meritul, la ridicarea cât mai sus a standardului de viață pentru toți, comunismul impune socializarea prin scoborîrea acestui standard subt strictul necesar. Comunism înseamnă astfel sărăcie pentru toți.

In al doilea rând, statul totalitar este un regim dorit de cei cari i se supun, de bună voie, pe când comunismul este o stare de fapt impusă tuturora prin voința câtorva privilegiați, adevărații și singurii profitori.

De unde sistemele totalitare, care nu au nevoie să ascundă nimic, lasă cea mai limpede putere de judecată popoarelor ce le adoptează, la bolșevici se urmărește în prim rând distrugerea intelectualității, spre a nu se lăsa indivizilor nici măcar putința de a cugeta, spre a-și putea da seama de ce este bine și ce este rău.

Cum observă, cu drept cuvânt, geniul Reginei Maria, mult regretata noastră suverană (Povestea vieții mele, t. II) în țara aceia *„omul nu mai are dreptul „nici măcar la lacrimile sale"*.

Acestea nu sunt simple vorbe. Conducătorii hitleriști, fasciști sau cei ai uniunei naționale, se impun prin firea lucrurilor ca elementele cele mai reprezentative ale voinței poporului sau ale statului, în sensul că structura lor psichică fiind identificată în totul principiilor călăuzitoare ale sistemului politic respectiv, ei au darul de a desprinde din această voință, care îi inspiră, toate actele lor de guvernare.

La bolșevici voința unui singur om este totul. El gândește pentru milioane de oameni, cari sunt siliți a i se supune fără a cârti.

Dacă este adevărat că eficiența unei politici de guvernare, nu poate fi judecată decât după rezultatele ei, trista experiență din Rusia sovietelor, cu dureroasele repercusiuni asupra Românilor din Basarabia și Bucovina, este din cele mai semnificative.

Pe când popoarele din Germania, Italia, Spania, Portugalia, se ridică vertiginos atât în domeniul economic cât și în cel intelectual, făcând obiectul de admirație al întregii lumi, un singur an de dominație sovietică a fost deajuns spre a aduce jalea și ruina, în mândrele provincii românești, care ne-au fost rupte de la suflet.

Și ca o dovadă că bolșevismul este o adevărată maladie socială, se deduce ușor din faptul necontestat că această deformație politică nu se mulțumește a-și manifesta efectele nefaste în hotarele statului căruia i-a fost impusă, dar manifestă vădit tendința de a trece la vecini și de acolo din țară în țară, dela un popor la altul, până va reuși să infecteze întreaga lume civilizată. Ca orice boală infecțioasă, el are necesitate de răspândire, căci microbii nu pot trăi bine decât în mediul toxinelor produse de către microbi de același fel. Cetățeanul sovietic, acomodat în viața lui mizerabilă, nu trebuie să poată vedea alături de hotarele țării sale, popoare fericite printr'un trai omenesc.

De aceia agenții propagandei comuniste au ajuns a împânzi lumea, căutând prin opera lor nefastă să deslănțuie lupte ucigătoare între frați, spre a compromite mișcările naționale de pretutindeni. Pericolul comunist l-am prevăzut de mult, considerând semnalarea lui ca o datorie de conștiință. Astfel, încheiam în modul următor articolul *„Comunismul"*, publicat în revista „Pandectele Săptămânale" nr. 26 din 1936 :

„In orice caz, nu trebuie să „pierdem din vedere că în timpul „cât va dura această experiență „— uneori mulți ani de zile — „agitatorii la cari mă refeream „începând acest articol, sunt singurii ce vor trage foloase. Ridicați din umbra de jos unde „zace la un popor civilizat forța „brutală, aceștia vor lua locul „pe care îl ocupă azi unii intelectuali în conducerea treburilor „publice, spre a se răzbuna de „imaginare persecuții și a trăi „bine din munca altora. Meseria „de politician de profesie, plaga „mare a regimurilor mondiale „actuale, apărea în ochii tuturor „prea comodă și rentabilă, spre „a nu tenta și pe acei cari fără „o schimbare radicală de concepție politică nu ar fi putut năzui să ajungă vreodată la dânsa.

„Și revenind la școala colectivistă, constatăm cu mare durere „că pentru realizarea unor astfel „de teorii absurde și utopice, „sunt țări în care frații se omoară „între dânșii fără cruțare, aprinzând în războiul lor crâncen „incendii care amenință să transforme în cenușă tot ceea ce a „produs timp de secole întreaga „civilizație a lumii". Făceam aluzie la ceea ce se petrecea în Spania.

M. S. Regina Maria (loc citat) a văzut în tragedia Rusiei roșii o *„îngrozitoare realitate și o primejdie pentru întreaga lume".*

Acestei tragedii armatele aliate Germano-Române sunt pe cale de a-i pune capăt. Pentru biruința lor, pentru sănătatea ostașilor noștri, se cuvine să ne rugăm fierbinte lui Dumnezeu.

Iar autorului acestor rânduri să-i fie îngăduit a le pune drept punct o lacrimă de recunoștință și de speranță.

EUGEN PETIT
Consilier la înalta Curte de casație

Azi ultima zi
Îți dăruesc inima mea!
cu BENJAMINO GIGLI

JURNAL DE RĂZBOI

CU HIDROAVIONUL ÎN MISIUNE DE RECUNOAȘTERE ȘI BOMBARDAMENT

Acțiunea aripilor românești e în plină desfășurare.

Mai ales în acest pământ al Dobrogei lui Mircea cel Mare, sfințit cu sângele atâtor eroi români. Faptele de arme ale aviatorilor noștri sunt brave tinzând la proporții legendare.

Aviatorii bolșevici, crescuți în teroarea unui regim care nu a căutat decât să distrugă tot ce e simțire, tot ce e omenesc în ei, au fost trimeși de „tovarășul Molotov" să lupte și să moară — căci moartea înseamnă pentru ei trecerea graniței românești — pntru un ideal pe care nu-l cunosc sau pe care-l urăsc.

Ca nourii de lăcuste, zeci de avioane sovietice au venit să distrugă Constanța, cu bazele aeriene și navale. Douăzeci și două de avioane de bombardament au apărut odată deasupra orașului. Lumea îngrozită s'a ascuns în adăposturi prin tranșee. A apărut însă pe cer vânătoarea noastră și a camarazilor noștri germani.

Inlemnite de spaimă escadrilele sovietice care sburau în formație, s'au răspândit ca împrăștiate de o furtună uriașe. Care au mai putut, au aruncat bombele în câmp liber numai să se scape prin fugă.

Au fost avariate câteva case, și au fost și câteva victime printre femei și copii... căci la ei bombardarea se face la întâmplare.

Dar lumea nu mai sta în adăposturi, nu-i mai păsa de moarte. Toți urmăreau cu lacrimile în ochi ce se petrecea în văzduh.

Unul după altul, se prăbușeau în flăcări cei cari nu știau cum ne apărăm noi „sărăcia și nevoile neamului".

Până la Nistru au fost urmărite avioanele dușmane și din douăzeci și două din câte au venit să semene moartea, nu s'au mai întors acasă să povestească despre vitejia unui popor mic care-și apără libertatea, decât patru.

De atunci nici un avion sovietic nu a mai turburat cerul Dobrogei.

❖

Am vrut să cunosc resortul sufletesc care mână spre victorie pe sburătorii noștri.

Căci, zi de zi, oră de oră, avioanele și hidroavioanele noastre patrulează pe întinsul cerului Dobrogei și al mării.

Și nu e avion dușman sau vas pe mare întâlnit, care să scape de mitralierele și bombele noastre.

Misiunile se împlinesc cu regularitatea unui cronometru și nimănui nu-i trece prin gând că vreun hidroavion nu s'ar mai întoarce din misiunea sa.

Am cerut voi comandantului escadrilei să plec și eu într'o misiune de recunoaștere, Nu știu ce a citit în ochii mei comandantul, căci permisiunea mi-a fost acordată.

Trecuseră câteva ore de atunci. Stam întins pe iarbă la umbra unui hidroavion căruia i se revizuia motorul.

Urmăream pe cer norașii albi cari se topeau în limpezimea azurie și mă gândeam la mama, care trebue să fie îngrijată.

Un locotenent mă chemă:

— D-ta vrei să sbori?

— Da.

— Vino să te îmbraci.

Cu inima bătând să-mi spargă pieptul, l-am urmat.

Mi-am pus colacul de salvare la gât, l-am umflat, mi s'au prins legăturile parașutei, mi s'a dat și mi s'a spus cum să utilizez parașuta și cu locotenentul Chirilă Dumitru, pilotul hidroavionului, m'am urcat în șalupa care ne-a dus până la hidroavion.

Deși mă incomodează colacul și legăturile parașutei, stau destul de bine în coca hidroavionului.

— Contact.

— Contact.

Și motorul pornește cu un sgomot asurzitor.

Ne învârtim încet plutind spre punctul de pornire. Privesc printr'un hublot. Defilează hangare, peluze. Apa, răscolită puternic de cocă, se împrăștie în jerbe albe de spumă. Hidroavionul ia viteză și izbiturile de valuri, tot mai dure, îți dau impresia unei călătorii într'un vagon de clasa treia.

O ușurare și sborul lin ne anunță că am pierdut contactul cu apa.

Am depășit lacul, trecem peste case și acum sburăm deasupra mării. Incet, încet, luăm înălțime.

La bord totul e în regulă. Numai privind pilotul, un mănunchiu de nervi, cu privirea agră, temerar, stăpân pe sine și pe avion, capeți deplină încredere.

Observatorul, care e și bombardier, sublocotenent Nutu Paul, scrutează înălțimile și orizontul.

In stânga jos, litoralul dobrogean, în dreapta, marea încrețită ușor de valurile, care se pierd în depărtare și se împreună la orizont cu nemărginirea într'o ceață azurie

Mai sunt la bord: maestrul mecanic Moisoiu, radiotelegrafistul Leanca Atanase și mitraliorul sergent Strâmbeanu.

In stânga și în dreapta, sub planuri, bombe de greutate mijlocie.

Sburăm de 20 de minute dealungul litoralului Deltei.

O mare de nouri se așterne între noi și pământ. Totuși prin golurile lor se zăresc canalele, bălțile, păpurișul și pădurile de sălcii.

Golurile de aer care de obicei se formează deasupra Deltei, ne sgudue puțin.

Observatorul îmi arată pe dreapta canalul și orașul Sf. Gheorghe.

Acum a rămas în urmă. Soarele ne urmărește prin ochiurile de apă.

Am trecut și de Sulina și urmăm linia sinuoasă a țărmului Marea e plină de mâl.

Sburăm acum pe deasupra teritoriului ocupat de inamic. Ținta nu trebue să fie departe. O canonieră sovietică, la gura lacului Conduc, primea cu focurile artileriei antiaeriene toate avioanele noastre de observație. Situația nu putea să dureze. Și „noi" aveam misiunea să o reducem la tăcere.

Până acum totul a decurs normal. Doamne-ajută să ne terminăm cu bine misiunea.

Pilotul face un viraj spre stânga și acum sburăm spre apus, deasupra Deltei. Avionul virează mult spre dreapta. Avem soarele în spate. Cele mai mici detalii se văd perfect. Sub noi e lacul Conduc iar în față țărmul și marea.

Sburăm la 1200 metri. In mare, la o mică depărtare de țărm se găsește o canonieră sovietică. Imprejurul ei câteva vase mult mai mici.

Vasul dușman ne-a lăsat să ne apropiem și când am venit în bătaia tunurilor antiaeriene, deschide un foc viu asupra noastră. Mitralierele noastre răspund.

Prin ferestruica prin care privesc, în prada unei vii emoții, văd punctele de foc care marchează loviturile și cari se succed la intervale dese și regulate. Șrapnelele explodează pretutindeni: sub noi, în părți, deasupra. Plumbul antenei e smuls de o schijă. Bombardierul s'a furișat dela postul de observație și vizează obiectivul. Ne aplecăm puternic pe o aripă, apoi pe alta, picăm, urcăm. O smucitură puternică de manetă și o bombă a căzut. Dar nu și-a ajuns ținta. Explozia se observă la câțiva metri de vas. Avionul se rotește neîncetat ca uliul împrejurul pradei sale. A doua bombă a plecat și ea. Dispare în adâncime și se face tot mai mică. De astă dată explozia s'a produs chiar pe vas. Un nour de fum a acoperit totul.

Ura!

O strângere de mână camaradereasca și pornim înapoi.

Poezie, mare, cer, pământ? Nu mă mai interesează, Ard de nerăbdare să ajungem mai repede, să povestim isprava camarazilor.

Sburăm la cincizeci de metri. Trecem pe lângă un vas de războiu românesc. Marinarii ne salută cu mâna.

Am ajuns la bază și amerizăm. Șalupa ne duce la țărm.

Pilotul raportează:

— Domnule căpitan, misiunea a fost îndeplinită.

Serg. T. R. *Dumitru Smeu*
reporter de război P. P.

Lupta românilor transnistrieni

pentru redeșteptarea națională prin școală

După declararea revoluției ruse, fiecare popor, din conglomeratul imperiului, căuta să-și revendice drepturile naționale.

Moldovenii de peste Nistru s'au unit în luptă alături de frații lor basarabeni și ori unde au avut prilejul, au căutat să-și manifeste dorința de a ridica pe frații lor, la înălțimea tuturor neamurilor, printr'o cultură națională.

Astfel, la congresul învățătorilor moldoveni din Basarabia, ținut în anul 1917, datorită grupului de învățători de peste Nistru, s'a putut influența congresul în așa măsură, încât un capitol special a fost consacrat „Învățământului moldovenesc de dincolo de Nistru", al cărui raportor a fost învățătorul Gh. Năstase, astăzi profesor la Universitatea din Iași.

Iată deziderateele, votate în unanimitate de congres, redate de d. profesor universitar O. Ghibu, care a participat la această măreață adunare națională :

1) „Congresul învățătorilor moldoveni roagă Zemstva Gubernială a Basarabiei ca să se îndrepte către zemstvele gubernelor Podolia și Cherson, cu rugămintea ca aceasta să deschidă școli moldovenești în satele cu majoritatea moldovenească, așișderea ca slujba bisericească să se săvârșească în limba moldovenească.

2) Congresul roagă comitetul partidului Național moldovenesc să intre în legătură cu partidele ucrainene pentru recunoașterea drepturilor Moldovenilor de peste Nistru în biserică și școală, potrivit punctului 10 din programul partidului Național Moldovenesc, chezășluiau aceleași drepturi pentru Ucrainenii din Basarabia.

3) Congresul hotărește să se facă o strigare (apel) să fie poftit tineretul moldovenesc de peste Nistru, ca să vie la învățătura moldovenească trebuitoare.

4) Pentru conducerea școalelor moldovenești de peste Nistru să se înființeze, pe lângă organele ucrainene, câteva locuri de instructori moldoveni.

5) Învățătorii pentru școalele moldovenești de peste Nistru să se pregătească, deocamdată, în seminariile de învățători din Basarabia".

La aceste deziderate, profesorul Iustin Frațiman a făcut propunerea de mai jos, pe care Congresul a primit-o :

„Să se ceară dela stăpânirea vremelnică a Rusiei alipirea la Basarabia a părților locuite de moldoveni din ținuturile : Cherson, Ovidiopol și Odessa, care pe vremea Mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, erau cârmuite, în cele bisericești și școlare, de către Basarabi".

In legătură cu aceasta, profesorul V. Florov, propune și Congresul admite ca :

„Aceleași măsuri care s'au hotărît pentru moldovenii de peste Nistru, să se ia și pentru moldovenii din Caucaz, care sunt destul de mulți la număr, încât să nu mai fie îngăduit, să fie dați uitării, ca până acum".

Aceasta a fost lupta, pe care au dat-o puținii cărturari transnistrieni, ce-au rămas legați cu sufletele de frații lor întunecați și batjocoriți de stăpânirea moscovită.

Dar, zorile acelor zile frumoase s'au stins repede și, peste năzuințele curate ale moldovenilor, a venit nefasta stăpânire sovietică, care, le-a dat o așa zisă școală națională, însă cu scopul diabolic de-a corupe și a distruge complect sufletul lor românesc.

Suntem încredințați că victoria finală, va mântui sufletele românești ale fraților de peste Nistru, unde bate aceeași inimă românească și atunci, arzătoarea lor dorință, de-a avea școală românească, va fi împlinită.

A. NICULESCU
Român transnistrian

Adunarea consiliului cooperativei meseriașilor de încălțăminte

Duminică s'a ținut adunarea consiliului cooperativei meseriașilor de încălțăminte „Opera cooperativă", la sediul din str. Eroului, sub președinția d-lui Const. Dobrescu, care a făcut o expunere a activității cooperativei, din ultima vreme, și a realizărilor obținute.

D-sa a făcut apoi cunoscut adunării că a hotărît să subscrie personal suma de 5.000 lei pentru ajutorarea familiilor eroilor cari luptă pe front, îndemnând și pe ceilalți membri ai cooperativei să subscrie la această patriotică inițiativă.

S'a adus la cunoștină celor prezenți că, potrivit deciziei a adunării generale din 1939, cooperativa a cumpărat fabrica de tăbăcărie din Ploești, realizând astfel prevederile planului I. N. C. O. P.-ului, privitor la cooperative. In acest sens s'au arătat avantajele ce decurg pentru meseriașii cismari, cari au posibilitatea să-și procure materialele necesare, atât calitativ, cât și ca preț.

Relevând importanța acestei înfăptuiri, pentru cooperativa „Opera cooperativă", d. C. Dobrescu a subliniat că realizarea ei se datorește exclusiv Institutului național al cooperației, care a aprobat cumpărarea și a pus la dispoziție sumele necesare.

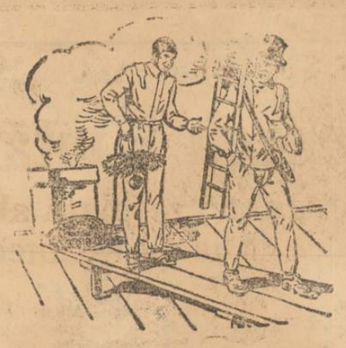
„Ia spune-mi, dragă, ce e cu nevasta-ta, care era întotdeauna atât de amabilă și bine dispusă de a devenit de un timp încoace așa de posomorâtă ?"

„— Nu e mirare, zău, că nu-i mai arde de glumă. Îți dai tu seama ce înseamnă să suferi de hemoroizi ?"

„— Mie îmi spui ? Sunt Stan pățitul. Doctorul a vindecat-o repede pe baba mea cu Posterisan. Ascultă ce-ți spun eu, e o doctorie minunată, ar trebui s'o încerce și nevasta ta".

De vânzare la toate farmaciile.

OCHELARI
Prețuri eftine găsiți la
„CENTRALA LABORATOARELOR"
A. D. IONESCU & A. CRISTEA
Str. Blănari No. 14 Et. I.
2300

RĂUTĂȚI

SOCOTEALA SĂRACULUI

Niță Vasilescu, slujbaș cu venituri fixe și cu cheltueli rânduite pe capitole și pe articole, se opri în fața unui restaurant de pe bulev. Elisabeta, așa cum se oprește în fiecare zi, să privească puii rumeniți și hartanele de gâscă sau de rață, din vitrina ademenitoare. Prețuri cu trei cifre n'are să poată el plăti pentru o bucățică de friptură — chiar dacă i s'ar dubla actualul salariu, dar nu poate rezista ispitei ca să treacă și să nu se uite. Nu-l costă nimic; și nici inimă rea nu-și mai face. A uitat gustul friptului... O privește ca pe un lucru care nu mai e la modă, se miră că mai există încă indivizi care se prăpădesc după un pui la frigare, așa cum canibalii după o bucățică de om alb, — și trece mai departe. Stomacul, care în alte timpuri și la anumite ore judeca în locul capului, a devenit așa de docil și de înțelegător, că abia mai dă semne de existență. Pe semne c'a învățat și el bugetul pe dinafară și își dă seama că s'ar burzului în zadar.

Se depărtă gânditor, ca după examinarea unor obiecte expuse într'un muzeu, și intră automat în lăptăria din fața Cișmigiului. Imobilitatea veniturilor l-au transformat pe nesimțite în vegetarian convins. Și se simte așa de bine că parcă toată viața s'a hrănit numai cu legume și cu lapte. In loc de borș de miel sau crap — mănâncă mămăligușă cu lapte; în loc de sarmale de porc sau de dovlecei umpluți etc., înghite iahnie de fasole sau de cartofi; în loc de friptură aprinde țigara; în loc de desert... cere plata.

Se așeză la masa lui din colț, bucuros că o găsește liberă, și se apucă să examineze lista. Așa de formă căci o știa pe dinafară. In limita sumei de lei 60, sumă pe care n'o poate depăși decât Duminica, și în câteva sărbători mai însemnate, are posibilitatea să înghită două articole de pe listă, ba chiar și trei, inclusiv pâinea, bacșișul și timbrele. Își alcătui un menu compus din ciorbă de lobodă, urzici cu mămăligușă și lapte cu griș. Il costă exact 59 de lei. Așa dar un leu economie. Se bucură odată cu stomacul: el pentru economie iar stomacul pentru cele trei feluri, — și chemă pe chelner. Dar când să dea comanda, avu imprudența să-și arunce ochii pe masa vecinului din dreapta. Acesta tocmai se pregătea să înfulece o friptură de miel, înconjurată de cartofi prăjiți. Niță Vasilescu socoti la început că se poate amuza puțin privind cum vecinul sucește farfuria dela stânga la dreapta și dela dreapta la stânga, neputându-se hotărî din care parte să înceapă. Dar când stăpânul fripturii duse prima bucățică la gură și începu s'o mestece cu ochii închiși ca de-o fericire pe care o situa în vis, Vasilescu simți o junghietură în stomac și un hârdău de salivă în gură. I se făcu scârbă de lobodă și de urzici, ca de-un proprietar care-ți amintește de chirie în fiecare zi, și se hotărî pentru friptură. Dar friptura costă 50 de lei, plus pâinea, bacșișul și timbrul... Iar astăzi nu e nici Duminică și nici Crăciun sau a doua zi de Paști... Porunci totuși friptură, în paguba viitoarei Duminici, pe care o va socoti drept zi de lucru.

Dar ce să facă bietul stomac cu un boț de carne — ah, porțiile de altădată! — și cu cinci felioare de cartofi? Abia i se deschisese pofta. Vasilescu simți cu groază că și-a creat un dușman. Cine l-a pus să ia seama pe la vecini? Il umfla cu lobodă și cu urzici, așa cum l-a umflat în ajun cu lapte și cu ștevie, așa cum l-a umflat alaltăeri cu fasole și cu spanac, — și domnul stomac tăcea chitic.

— Ia ascultă ,băete,—se adresă el către chelner, ferticit că are imaginație: friptura asta a fost cam grasă... și mi-a căzut greață la stomac. Aș lua ceva acru... Dar fiindcă șpriț nu serviți, fii bun și dă-mi un borș de lobodă...

Seara a mâncat pâine goală, mulțumit totuși că se menține în hotarele bugetului...

KIR PANAIT

Procesiunea religioasă din câmpul Ferentarilor

Eri s'a făcut instalarea părintelui C-tin Sârbu parohul nouei enorii Bumbăcari (cartierul prelungirea Ferentarilor) în prezența autorităților locale în frunte cu d. Teodor Bunescu primarul comunei suburbane Șerban Vodă.

A vorbit părintele dr. *Traian Costea* protoereul Capitalei, arătând însemnătatea nouei parohii invadată de sectanți și unde Sf-ta Patriarhie a chemat pe unul din cei mai experimentați și talentați preoți din eparhia Bucureștilor, care s'a distins prin activitatea sa misionară, părintele C-tin Sârbu, rugând pe credincioși să-l ajute.

Răspunzând, părintele *C-tin Sârbu* a mulțumit I. P. S. Patriarhului pentru misiunea ce i-a încredințat, părintelui protoereu Costea și d-lui primar Teodor Bunescu, care arată o atât de stăruitoare grije pentru viața sufletească a cartierelor suburbanei Șerban Vodă.

PROCESIUNEA

După amiază s'a făcut o impresionantă procesiune, de către popor, în frunte cu sf. lor preoți Ion Popescu parohul bisericii Sf-ta Vineri-Griviță ; părintele Ionescu-Gafton și C-tin Sârbu la paraclisul din câmpul Ferentarilor — închinat Sfintei Fecioare și ridicat pe locul unui vechiu și dispărut schit de maici. Acolo, cei trei preoți au oficiat în prezența d-lui primar Teodor Bunescu și a poporului o însuflețită rugăciune pentru biruința armatelor, a M. Sale Regelui Mihai și a d-lui general Ion Antonescu conducătorul Statului.

Ordonanță de contumacie

Din ordinul d-lui lt.-col. magistrat Al. Petrescu, acuzații Constantin Buta și Alex. Nicolescu, cu domiciliile necunoscute, fiind dispăruți, sunt invitați să se prezinte cel mai târziu în 5 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a prezentei ordonanțe (5 Iulie 1941) la Curtea Marțială a C. M. C., secția II, spre a fi judecați pentru crima de usurparea proprietății.

ȘTIRI MILITARE

● Următorii ofițeri de rezervă își vor comunica adresele, în termen de trei zile, regimentului de artilerie Tg. Jiu: sublt. Oprica Ioan originar din Dărvari-Mehedinți; sublt. Stanca Horia, originar din Vulcana-Hunedoara; locot. Mihălcescu Octav, originar din Săuca-Brăila și locot. Hașegan Ioan, originar din Corbeiu-Argeș.

Contravenienții vor suferi rigorile legii pentru pregătirea mobilizărei.

Caut
urgent, local fabrică cu magazie, eventual depozit pentru fabrică.
Oferte transmite „PUBLICOM" Pasagiul Comedia 6, sub „Local".
2200

A LOUER
APPARTEMENT
luxueusement meublé 5 chambres, hall, bain, dépendances garrage, Téléphone, villa centrale telephonez 2.46.11; 9—11 h.; 16—18 h.

FOC!
Stingeți cu aparatele Stingătoare tip 1941.
Incărcătoare pentru toate sistemele de aparate.
NICOLAE ATHANASIU
Str. Sarmisegetuza 3. Telef. 5.60.62
2200

PRIMĂRIA COMUNEI POCLUȘA DE BELIU
No. 1484/1941

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați că, în ziua de 15 Iulie 1941 orele 12 a. m., iar în caz de nereușită în ziua de 25 Iulie 1941 orele 12 a. m., se va ținea în localul Notariatului Ursad, Județul Bihor, o licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea alor 720 metri, 100/125 lemne de foc, de esență carpen, cer și gorun, aflate în pădurea comunei Poclușa de Beliu.

Licitația se va ținea în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație vor depune o garanție de 5%, din valoarea oferită în numerar, iar oferta se va face în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut zilnic, între orele de serviciu, în localul Notariatului Ursad, Județul Bihor.

Poclușa de Beliu, la 28 Iunie 1941.

Primar, **Gheorghe Husăsan.**
Notar: **Aurel Mioc**
7835

Cursuri de limba germană

„Institutul de cultură Româno-German" aduce la cunoștința celor interesați că pe data de 7 Iulie a. c., va începe un curs rapid de limba germană care va dura două luni.

Vor fi două serii *începători* (un curs special de pregătire pentru cursurile ce vor începe în luna Octombrie crt.) și *mijlocii* pentru cei ce au cunoștințe de limba germană.

Tot atunci va începe și un curs de stenografie (metoda Sthal).

Informații și înscrieri zilnic între orele 17—19, la sediul Institutului, str. Piața Amzei nr. 5, etaj I (dreapta).

Ultima noutate! Marea operă premiată de ACADEMIA ROMÂNĂ
TRECUTE VIEȚI DE DOAMNE ȘI DOMNIȚE
de C. GANE
A apărutîn noui ediții în marea editură a ziarului „UNIVERSUL"
Volumul I s'a tipărit în **Ediția IV**, cuprinzând **DOAMNELE** și **DOMNIȚELE** dela Intemeerea Principatelor până la epoca Fanarioților.
Volumul II a apărut în **Ediția II-a**, idem, dela Fanarioți până la restabilirea Domnilor pământeni.
Volumul III s'a tipărit în **Ediția II**, idem până la Unirea Principatelor.
Fiecare volum de 350—500 pagini cu desene în text și tipărit în condițiuni tehnice superioare, costă lei 150.
Aceste lucrări de mare valoare documentară și literară se găsesc de vânzare la librăria „UNIVERSUL", Str. Brezoianu 23—25 precum și la toate librăriile din București și din țară.